

Concurs de Foto-Poesia / Versos de Frederic Bou

Festa Major de Sarrià 2016

L'ANIVERSARI

Pel banquet d'aniversari, dringuem copes de xampany,
i no obstant el calendari de la vida ens treu un any.
El temps passa i no perdona, els menuts volen ser grans,
mentrestant l'home i la dona, als quaranta es treuen anys.
I al pastís reglamentari, contra més espelmes hi ha,
menys bufera té el pobre avi per poder-les apagar.
Però quan arriba el dia, per tothom és festa gran,
just avui jo firmaria complir un altre el proper any.

L'AIGUA DESAPROFITADA

A tothora l'aigua es gasta perquè el preu és regalat,
el tercer món no la tasta, està el poble assedegat.
Quan de nit ningú vigila, al mar llencen trastos vells,
i en el fons de l'aigua tiren oli brut tots els vaixells.
Brossa tòxica s'aboca, tant a rius petits com grans,
responsables pagar els toca moltes insignificants.
El tresor de nostra terra no és l'or al coll penjat
ni diners a la cartera, és el riu del Llobregat.

LA MUNTANYA MALTRACTADA

Cal fer llarga caravana sota un sol significant
que ens farà perdre la gana pel dinar del restaurant.
La muntanya ben pelada sense cap arbre a la vall,
suarem la cansalada per trobar un amagatall.
És inútil fer-hi fotos, està el bosc cremat del tot,
sentirem soroll de motos i de fum hi haurà un bon lot.
Respectem tots la muntanya per l'encant seu permanent,
doncs la cosa més estranya és cremar-la expressament.

L'EXCURSIÓ i ELS SEUS INCONVENIENTS

Per les valls quan un camina, té picades de mosquit,
li fan veure la padrina i el seu cos queda rostit.
Al damunt porten motxilles més pesades que un cos mort,
caminant un munt de milles, molt sovint perden el nord.
És un risc la caminada quan de sobte els ve la set,
poden beure aigua infectada de la font d'algun indret.
Mes per fer una vida sana i en perfectes condicions,
no hi ha res com la muntanya per fer bones excursions.

LA NATURA POC RESPECTADA

Què bonica és la natura i la seva integritat,
quina pena la cultura de la nostra societat.
Dels rius l'aigua era ben neta i la indústria l'ha embrutat,
té mal gust la de l'aixeta, cal comprar-la en el mercat.
Es fan sempre a la muntanya carreteres a l'engròs,
quina cosa més estranya: creixen més motos que flors.
Per desgràcia nostra terra va morint a poc a poc,
tallen arbres amb la serra quan no són cremats pel foc.

LA CAMINADA

Caminar és el millor vici, salut dóna a cadascú,
és pel cos bon exercici i no fa mal a ningú.
Per fer llargues caminades, els pulmons de motor fan,
i són rodes nostres cames per tirar el cos endavant.
L'home fàcilment s'anima quan un rostre veu bufó
i quilòmetres camina per poder fer-li un petó.
Poca gent avui camina, el vell cau si es posa dret,
el jovent va amb gasolina i els infants amb patinet.

LA NEU PERILLOSA

Quan hi ha molta neu caiguda, poca fruita es troba al born,
el transport no gens circula i no té farina el forn.

De les cases la teulada no té prou sosteniment,
gent en treu a cops de pala per privar l'enfonsament.

Si té neu la carretera, els xofers poc preparats,
com que no porten cadenes, pel camí queden clavats.
És la neu molt perillosa, els peus troben terra fals,
només és meravellosa il·lustrada a les postals.

¿EL POBLE O LA CIUTAT?

Gent al poble a xerrar es para quan passeja amunt i avall,
i a ciutat veïns d'escala ni el bon dia es diuen mai.

Quan el camp fa la florida, el perfum sents de les flors,
i per contra a plena vila, fum respire dels motors.

Té el pagès vida tranquil·la, inclús sent el cant d'un gall,
i a ciutat viu una pila d'homes sords pel guirigall.

Mes si aquí tots per sistema el soroll ens deprimeix,
allà tenen el problema que el silenci els avorreix.

LA MISSA DEL MALCREIENT

Té la missa un greu problema per aquell que és malcreient,
és com seure en un cinema i no entendre l'argument.

Perquè si al fidel fanàtic, un pecat el posa trist,
per l'ateu és problemàtic resar just per compromís.

Mes és bon gimnàs la missa, el creient no està mai quiet:
quan no seu a la cadira, s'agenolla o està dret.

A mig fer l'escolà ens posa just davant del nas un plat,
la gent que és molt generosa, és perquè ha fet un pecat.

EL MÒBIL PROBLEMÀTIC

Així que el client diu: "Hola", entra en joc la deducció,
en poc temps el saldo vola sense cap contemplació.

Al corrent sovint et posa del que passa al teu voltant,
però just davant l'esposa, pot trucar la teva amant.

I si vols la baixa un dia, patiràs complicacions,
lentament la Companyia et farà passar amb raons.

Mes si quan sona el de casa, solament trobo l'estoig,
jo no sé pas el que em passa, mentre el busco em torno boig.

LA LLUNA

El satèl·lit que il·lumina el món nostre cada nit
és la lluna que vigila fins l'amor més atrevit.

Amb la llum clara de lluna, en un bosc i a plena nit,
fer l'amor és l'aventura millor feta a l'infinit.

Home i dona quan es casen, un petó és el seu anhel,
en el llit tots dos s'abracen i allà fan lluna de mel.

I malgrat tanta experiència que la vida ens ha donat,
a la lluna de València més d'un cop ens hem quedat.

EL PLANETA MALMÈS

Mentre l'home ha guanyat fama pel treball que ha construït,
l'ecològic món s'exclama d'allò que ell ha destruït.

Constantment ens perjudica tot el fum que respirem,
mata a tots de mica en mica fins que ens ve l'enterrament.

El progrés fa l'home lliure, tanmateix amb ses accions,
pot fer hereves del malviure a següents generacions.

I per tant el mal de l'home no és pas el que pateix,
pel greu dany que proporciona, just és ell qui el produeix.